

วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่อาจารย์จากคณะต่างๆของมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ทำการสอนอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๑๓ โดยการเลือกสุ่มตัวอย่าง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของอาจารย์แต่ละคณะทั้งหมด ๔ คณะ มีจำนวนดังนี้

๑. คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล	๔๘	คน
๒. คณะสัตวแพทยศาสตร์	๒๖	คน
๓. คณะเภสัชศาสตร์	๑๖	คน
๔. คณะสาธารณสุขศาสตร์	๒๕	คน
๕. คณะเทคนิคการแพทย์	๑๐	คน
๖. คณะวิทยาการศาสตร์	๒๕	คน
๗. คณะอายุรศาสตร์เขตร้อน	๑๐	คน
๘. คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี	๓๖	คน

รวมอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหิดลที่ใช้เป็นตัวแทนประชากรมีจำนวน ๒๒๗ คน

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมีลักษณะดังนี้

๑. **MMQ Close - Ended Questionair** เป็นแบบสอบถามที่จำกัดให้ผู้ตอบเลือกตอบเฉพาะข้อความที่กำหนดให้ได้

๒. **MMQ Open - Ended Questionair** เป็นแบบสอบถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความรู้ ความเห็น ประสบการณ์และทัศนคติได้

๓. แบบสอบถามการตอบสนองของอาจารย์มืออยู่ทั้งหมด ๑๓ รายการ แยกถามในลักษณะต่างๆ

ดังนี้

- ๓.๑ เกี่ยวกับข้อเสนอสวนเสถียรและลักษณะทั่วไปของประชากร
- ๓.๒ เกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ ในเรื่องไอศหัตถ์นุปรณ์ ที่ใช้ประกอบการสอน
- ๓.๓ เกี่ยวกับความถึคเห็นทางด้านประโยชน์ และความสำคัญในการนำไอศหัตถ์นุปรณ์

มาใช้ประกอบการสอน

- ๓.๔ เกี่ยวกับการรู้จักไอศหัตถ์นุปรณ์ชนิดต่างๆ
- ๓.๕ เกี่ยวกับประสบการณ์ ในการใช้ไอศหัตถ์นุปรณ์ว่า เคยใช้หรือไม่ อย่างไรบ้าง
- ๓.๖ เกี่ยวกับความถึคในการใช้ไอศหัตถ์นุปรณ์ประกอบการสอน
- ๓.๗ เกี่ยวกับความถึคองการในการใช้ลดลจจนความถึคองการ ในการอบรมการใช้

ไอศหัตถ์นุปรณ์

- ๓.๘ เกี่ยวกับคำแนะนำลจจนบริการต่างๆทางไอศหัตถ์นุปรณ์ศึกษาที่หน่วยไอศหัตถ์นุปรณ์ศึกษา

จัดให้แก่อาจารย์ ในการใช้ไอศหัตถ์นุปรณ์ประกอบการสอน มีประโยชน์มากน้อยเพียงใด

- ๓.๙ เกี่ยวกับหน่วยงานไอศหัตถ์นุปรณ์ศึกษา ควรจะตั้งถึคอยู่ในระดัคไหน รวมทั้งความจำเป็นในการจัดตั้งถึคหน่วยไอศหัตถ์นุปรณ์ศึกษาถึคองการในมหาวิทยาลัย มีความจำเป็นอย่างไร

- ๓.๑๐ เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและความไม่สะดวกต่างๆในการใช้ไอศหัตถ์นุปรณ์

๔. แบบสอบถามการใช้ประกอบการสำรวจและสัมภาษณ์หัวหน้าหน่วยงาน หรือผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับไอศหัตถ์นุปรณ์ เพื่อถึคษาเกี่ยวกับชนิด ปริมาณ และสภาพของไอศหัตถ์นุปรณ์ ในถึคณะต่างๆที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้

การทดสอบแบบสอบถาม

- ๑. ร่างแบบสอบถามเสนอให้อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ทำการตรวจถึคไขสิ่งบกพร่องต่างๆ

๒. มีรูปแบบสอบถามทดลอง (Pre test) กับอาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์ จำนวนหนึ่ง เพื่อหาข้อบกพร่อง ตลอดจนความไม่เรียบร้อยต่างๆของแบบสอบถาม

๓. รวบรวมแบบสอบถามที่ทดลองสอบถามนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆที่พบจากการทดลอง สร้างเป็นแบบสอบถามขั้นสุดท้าย

๔. มีรูปแบบสอบถามขั้นสุดท้ายจำนวน ๒๕๐ ชุด แจกไปยังประชากรคือ อาจารย์ คณะต่างๆของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน ๘ คณะ

การส่งแบบสอบถาม

อาจารย์คณะต่างๆที่ใช้เป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มตัวอย่าง ๒๕ % โดยวิธีการจับสลากรายชื่ออาจารย์แต่ละคณะ รวมทั้งเขต ๒๒๙ คน สำหรับการส่งแบบสอบถามไปยังประชากรตามคณะต่างๆนั้น ผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามพร้อมทั้งใบแนะนำตัวผู้วิจัย ไปมอบให้ตัวแทนของผู้วิจัย ซึ่งเป็นอาจารย์อยู่ในคณะต่างๆเป็นผู้กล่าว เป็นการแจกแบบสอบถาม ไปยังอาจารย์อีกทอดหนึ่ง

การรวบรวมแบบสอบถาม

๑. หลังจากส่งไปแบบสอบถามไปแจกตามคณะต่างๆเป็นเวลา ๑๕ วัน ผู้วิจัยได้ไปรวบรวมแบบสอบถามคืนจากตัวแทนของผู้วิจัยจากคณะต่างๆด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ๑๔๓ ชุด คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนเป็นจำนวน ๕๗.๒๐ เปอร์เซ็นต์

๒. สัมภาษณ์ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในงานโสตทัศนศึกษาของคณะต่างๆ เป็นจำนวนทั้งหมด ๘ คณะ จำนวน ๘ คน ตลอดจนสำรวจจำนวนโสตทัศนอุปกรณ์ที่มีอยู่ในคณะเหล่านั้นด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รวบรวมกลับคืน มาลงรหัสเพื่อแจกแจงบัตรและประมวลด้วยเครื่องคำนวณ I B M สำหรับการประมวลนี้จะหา

๑. การแจกแจงของข้อมูล (Distribution)
๒. การจัดเข้าคู่ส่วนกลาง ซึ่งได้แก่ค่าเฉลี่ย
๓. การวัดการยอยละ

สำหรับการหาค่าเฉลี่ยนั้น กำหนดให้ค่าเป็นคะแนน (Weighing) ของการรู้จัก ออกมาเป็นระดั้มดังนี้

รู้จักดี	=	๓	คะแนน
รู้จักปานกลาง	=	๒	คะแนน
ไม่รู้จัก	=	๑	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{N_1 X_1 + N_2 X_2 + N_3 X_3}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$X_1 = ๓$$

$$X_2 = ๒$$

$$X_3 = ๑$$

$$N_1 = \text{จำนวนประชากรที่ตอบรู้จักดีมาก}$$

$$N_2 = \text{จำนวนประชากรที่ตอบรู้จักปานกลาง}$$

$$N_3 = \text{จำนวนประชากรที่ตอบไม่รู้จัก}$$

$$N = N_1 + N_2 + N_3$$

ค่าเฉลี่ยที่ได้จะจัดระดับดังนี้ คือ

$$๒.๕๐ - ๓.๐๐ = \text{รู้จักดี}$$

$$๑.๕๐ - ๒.๕๐ = \text{รู้จักปานกลาง}$$

$$๑.๐๐ - ๑.๕๐ = \text{ไม่รู้จัก}$$

หนึ่งในการ Weighing โดยแบ่งเป็นระดับต่างๆและให้คะแนนค่าของความถี่
ปรากฏดังนี้

ต้องการมาก	=	๘	คะแนน
ต้องการปานกลาง	=	๓	คะแนน
ต้องการน้อย	=	๖	คะแนน
ไม่ต้องการเลย	=	๑	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{N_1 X_1 + N_2 X_2 + N_3 X_3 + N_4 X_4}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$X_1 = ๘$$

$$X_2 = ๓$$

$$X_3 = ๖$$

$$X_4 = ๑$$

N_1 = จำนวนประชากรที่ตอบต้องการมาก

N_2 = จำนวนประชากรที่ตอบต้องการปานกลาง

N_3 = จำนวนประชากรที่ตอบต้องการน้อย

N_4 = จำนวนประชากรที่ตอบไม่ต้องการเลย

$$N = N_1 + N_2 + N_3 + N_4$$

ค่าเฉลี่ยที่ได้จะจัดระดับดังนี้

$$๓.๕๐ - ๘.๐๐ = \text{ต้องการมาก}$$

$$๖.๕๐ - ๓.๕๐ = \text{ต้องการปานกลาง}$$

$$๑.๕๐ - ๖.๕๐ = \text{ต้องการน้อย}$$

$$๑.๐๐ - ๑.๕๐ = \text{ไม่ต้องการเลย}$$

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ออกมาเป็นหมวดเป็นหมู่ ตามลักษณะของแบบสอบถาม แล้วเสนอผลออกมาเป็นค่าเฉลี่ยและร้อยละ ในรูปของตาราง (Table)